

הבריחה הגדולה

לא מסרה את המיזוודות שלה. מישהו מן המקורבים רץ להביא אותה. בין האנשים המצוטופים לראות את בעל 1000 הדולר ליום עוברים חברת-הכנסת מאיר שיטריט וע"י יתו, רותי. מה קורה כאן? שואל שיטריט. יפת בורח מהארץ. צועקים האנשים.

שושנה וינר-שיף מגיעה. היא לובשת חצאית-עור שחורה, סוודר חום שחור ומגפיים שחורים. על הצוואר - ענק גדול מזהב. מעיל-הפרווה מנקר-העיניים מקור מל על זרועה כשהוא הפוך. עכשיו רואים רק את הביטנה. היא נותנת ליפת את המיזוודות שלה. שלוש במיספר. שושנה אינה מדברת מילה. לפ-תע היא מגלה. בתור למחלקה ה-ראשונה זוג צעיר הממתין. דתיים. אתם לניו-יורק? היא שואלת.

הם ברחו באופן בהול כי חששו מפני צו עיכוב-יציאה - אך איש לא ביקש כלל צו כזה!

כן, הם משיבים. גם אנחנו. ניפגש למעלה. הבחור הצעיר, שהביא את הש-ניים, עומד ליד שושנה. תראה מה קורה לנו לעת זיקנה? היא לוחשת. הצעיר אינו מגיב. מאוחר יותר סיפר שהוא אינו הנהג של יפת. הוא קרוב-מישפחה של שושנה. יש לו די כסף לכריטיס. צועקת אחת הנוסעות. יפת קר-רוח. אינו מגיב. גומר את הסיפורים האח-רונים. משלם מס-נמל בשקלים, וקורא לשושנה. הוא משאיר בידו תיק-עור ש-חור בלבד. שני שוטרים מתנדבים להוביל את הזוג לעבר המדרגות הנעות. מישהו פולט: אין מה לדאוג. הוא לא יכול לצאת מן הארץ. יש נגדו צו איסור-יציאה! וינר-שיף ויפת אינם מגיבים. הם פוסעים בזהירות. לא ממחרים. אדוני מוכן אולי להגיב על הפירסומים על גובה הפנסיה? אני מנסה שוב. אני אדבר בזמן שאמצא לנכון. אני אדבר בזמן שאמצא לנכון. אני אדבר בזמן שאמצא לנכון. והזוג נבלע במעלה המדרגות הנעות. בחור צעיר, העובר בקירבת מקום, מספר שבתו של יפת גרה אצלם בקיבוץ-אורים. היא בכלל לא נראית בת-עשירים. דווקא נח-מדה. כזאת זרוקה. הצעיר שהביא את השניים ממ-תין. אולי בכל זאת צדקו הטוענים, שיש למעלה צו איסור-יציאה מן הארץ. כעבור כמה דקות הוא נעלם לכיוון מכוניתו. המכונית הלבנה, שעמדה יותר משעה וחצי במקום שבו אסור לחנות. גם הערב שום שוטר לא העלה על דעתו לרשום ליושב-ראש מועצת-המנהלים של בל"ל דוח-חנייה.

רזינת אנטלר

יתר. איש אחר. הנסיבות אחרות. שם, באולם בנק טפחות בירושלים, הוא נראה כמי שיודע היטב את דרכו. מסוכך בעדת עורכי-דין, שהם גם חברי-דירקטוריון. בח-ברים מן הבנק, מוקף ביטחון. כאן הוא נראה נטוש. שונה. אומלל במשהו.

יפת לובש מיכנסיים אפורים ומיקטורן כחול. חולצה לבנה ועני-בה. המעיל העליון על הזרוע. הוא עוזר לנהג להעמיס את ארבע ה-מיזוודות הגדולות שברשותו. ומר-נוסעים.

סע לעבר דלת-הכניסה לאולם ה-אדוני. לאן אתה נוסע? אני נוסע לניו-יורק. אתה בורח מהארץ? לא. מה פיתאום? אני נוסע כל שבועיים! מה יש לך לומר על הפנסיה שלך? אין לי תגובה. מתי אתה מתכוון לחזור? אחרי ימים ספורים. יפת והנהג צועדים לעבר דלפק המחלקה הראשונה. מסביב קהל שאינו מזהה ברגע הראשון את האיש נמוך-הקומה, בעל השיער ה-לבן. הוא לא נראה כליכך גדול ומתנשא כמו בישיבות הדירקטור-יון. אומרת גברת אחת. יפת נדחף בין הנוסעים הרבים, המציפים את נמל-התעופה. נתקל בעגלות עמוסות. הולך כמי שאינו רואה את הסובבים אותו. מגיע לדלפק המחלקה הראשונה וממתין בתור. אולי אדוני מוכן להגיב על גובה הפנסיה? אני שואלת שוב. תרשי לי לעבור את הבדיקה, ולהכניס את המיזוודות שלי. יפת מוריד בעצמו, כנראה לרא-שונה בחייו, ארבע מיזוודות שחו-רות גדולות. עשויות עור משובח. הרבה עורך-מישקל היה לו. ליושב-ראש הדירקטוריון של בל"ל הרבה מיזוודות לנסיעה של ארבעה י-מים. אדוני מוכן לומר משהו על גובה הפנסיה? אני מנסה שנית. אני אדבר בזמן שאמצא לנכון, ובמיסגרת שאני אמצא לנכון. אולי בכל זאת כמה מילים! מצפים ממך לתגובה! וכמו בתק-ליט שחוק, הוא חוזר על עצמו. אני אדבר בזמן שאמצא לנכון ובמיסגרת שאני אמצא לנכון. הנהג נזכר לפתע ששושנה עדיין

נמל-התעופה בן-גוריון. 11.20 בלילה. מוצאי-שבת. מכונית אמריקאית לבנה. מודל '81. עוצרת בכניסה לאולם-הנוס-עים. מאחורי הנהג יושבים הזוג המדובר ביותר בארץ: ארנסט יפת ושושנה וינר-שיף. שושנה יוצאת ראשונה. לבושה במעיל פרוות-שועל ארוך ומרהיב ביופיו. היא יוצאת לבדוק את הש-טח. היא נכנסת לאולם-הנוסעים. יפת נשאר במכונית. כשהיא מרכיבה מישקמי-שמש גדולים, היא פוסעת לעבר דלפק המחלקה הראשונה. לפתע היא חוזרת בריצה מטר-רפת. יש המון צלמים בפנים! כל העיתונות שם! אני לא יוצאת! היא צועקת לעבר יפת. נכנסת למכונית וסוגרת את הד-לת.

יפת, בקור-רוח ייקי מסורתי, יו-צא מן המכונית. הנהג בעיקבותיו, הוא מחפש עבורו עגלה. להעמיס עליה את המיזוודות. (אינני מזהה אותו. הפעם האח-רונה שראיתי את ארנסט יפת הי-תה לפני יותר משנה. "מר בנק" הו-פיע אז כעד בוועדת-החקירה לוו-י-סות מנויות-הבנקים. כשהוא נכנס לאולם, עבר מין רחש משונה בין הנוכחים. היתה דממה. הכל הת-ייחסו אליו בכבוד. הוא היה לבוש היטב. חליפה מחוייטת. רציני.

זקוף. נראה גבוה יותר. חזק יותר. מכוניד מאוד. עכשיו הוא נראה אחרת. שפוף. נמוך במשהו. לא בוטח בעצמו. מ-הסס. נושא את המיזוודות בעצמו. כמעט כמו כולם. דומה לעוד רבים אחרים, המסתובבים באולם הנוס-עים. לרגע אני אומרת לצלם שזה לא האיש שאותו צריך לצלם. האיש הזה נראה נמוך יותר. קטן

כאחריות ייקי טיפוסית התמסר יפת לתפקיד זה - ותוך כך נדגם התחיל לטפל בענייניה הכספיים של שושנה. מן העניין הכספי עברה ההיכרות לעניינים אישיים יותר. אך איש לא העלה על דעתו שיש לזה צד אינטימי. איש - מלבד איילה.

בניגוד לאלה יפת, שחיה בעולם שלה ושלא העלתה על דעתה קשר בין בעלה ובין האלמנה העליוה, עלה גם

אין הבדל גדול יותר מאשר זה הקיים בין אלה שמטרלינגיפת ובין שושנה קליין וינר-שיף. אלה הת-פתחה בכיוון עצמאי משלה. היא הת-חילה לצייר, לאסוף אליה אנשים מר-כים הוקוקים לעזרה. לא פעם בא ארנסט הביתה ומצא שם כל מיני טיפוסים תימהוניים, שאשתו החליטה לטפל בהם. באחת הישיבות הסוערות של הנהלת-הבנק נפתחה הרלת, ואלה

יפת שולח את מיזוודותיו 7 מיזוודות ל-4 ימים

יפת מרים את מיזוודותיו ליד הדלפק בפעם הראשונה בעצמו

היו, למראית עין, זוג מאושר. שנראה כיהר בכל אירוע, ושהכל המתינו לנישואיהם בשעה טובה אחרי גירושיו של חיים. עסקיו של חיים עברו תנודות קשות, עלו וירדו לסירוגין, ולא פעם היה זקוק להלוואות ענקיות מן הבנק

עלה הרבר במוחה של איילה שיף. כי איילה, בניגוד לאלה, היא אשה ממור-לחת וארצית. עורכת-דין מנוסה, והיא ארבה לשושנה מאחורי כל פינה. קרוב לוודאי שגם שכרה בלשים כדי לעקוב אחרי צרתה. כל זה קרה בשעה שחיים ושושנה

יפת נכנסה וחילקה לכל אחד מן הנוכחים ורד. הקשר בין ארנסט יפת ובין שושנה וינר התחיל בעניין עסקי. כאשר מת וינר, בעלה של שושנה, הסתבר כי מינה את יפת כמוציא-לפועל של צוואתו וכאפוטרופוס של שני הילדים.

וודה, ובה מיליון דולר במוזמנים. אולם ברגע האחרון התחרטה איילה, וטענה שרצתה רק להיווכח אם הוא רציני. הכסף סודר על-ידי שושנה, ויתכן כי נעזרה כשרותיו האדיכים של ארנסט יפת. בה כשעה שהמשולש חיים-איילה-שושנה התחטט בענייני הגרושיו של חיים שיף, עסק משולש אחר בגירושיו של ארנסט יפת. היה צד פיקאנטי להקבלה מזורה זו: צלע אחד היה זהה בשני המשולשים גם יחד. מול המשולש לש שושנה-חיים-איילה עמד המשולש (המשך בעמוד 40)

שלו. זה היה בנק-לאומי לישראל. והאיש שטיפל בהלוואתו היה, כמוכון, ארנסט יפת.

מיזוודה מלאה בדולארים

הגירושין של חיים שיף מאיילה עמדו לצאת סוף-סוף לפועל, ושושנה עמדה להגשים את חלומה ולהיות לגברת שיף הרישמית. באחד הריונים המישפטיים, שנערך כו בירושלים, היה ההסכם מוכן, חיים שיף הגיע לדיון הסופי כשבידו מיד